

Šéfredaktor: Jakub
Redaktoři: Eugen, Markéta, Majda
Fotograf: Markéta

Rozšiřování časopisu se netrestá. Jakékoliv kopírování tohoto magazínu je porušování autorských práv a proto je povoleno.

Vychází: 11. 9. 1999-09-10

LUMTURO

magazín

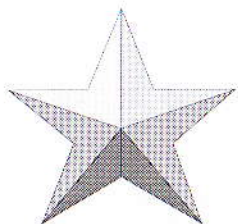
42&378

Dříve než, milý čtenáři, nedočkavě otočíš list, uvědom si, že je tento magazín o Tobě. Pravda, i o druhých. Ale nebýt Tebe, nebylo by o čem psát. Nebuď našťvaný, jestli i po desátém zbesilém listování třeba svoje jméno zrovna nenajdeš. I přesto trváme na tom, že je to o Tobě. To ovšem neznamená, že by se Tvé jméno nemělo v některém ze příštích magazínů objevit. To si fandíme, že jo? Co takhle začít mezi redaktory? Vše je jenom ve Tvých rukou nebo spíše ve Tvých nápadech. Tak ale teď už se jen uveleb, další příběh začíná.

Ročník ⑦

1999

„Jdi na Západ, mladý muži!“

(Aneb historie dobývání divokého západu)

Toho dne, kdy se dřevěná kola vozů poprvé zakousla do bláta cest, se zdálo, že slunce svítí jasněji. Na cestu se tehdy vydaly čtyři nejstatečnější a nejvlastenečtější rodiny z celého východního pobřeží. Byly to rodiny Buckersfieldů, Peñarealů, Stonewoodů a Forestrů, které se pod vedením zkušených westmanů (a westmanek) vyrazily hledat zemi oplývající mlékem a medem (či nějakým jiným tržním potenciálem). Nikdo z nich nemohl tušit, jak nakonec jejich putování skončí, ale vsadili na statečnost a vzájemnou soudržnost, které jim měly pomoci překonat útrapy cesty. A nebylo jich málo. I jejich průvodci, kteří už něco viděli i zažili, se leckdy pěkně zapotili. Inu nebylo jim zrovna do smíchu, když karavanám zkřížila cestu ohromná stáda divokých bizonů, či když museli noc co noc stát na stráži, aby ochránili tábor před nebezpečím nájezdu indiánských tlup. Ani bandy bílých padouchů nebylo radno podceňovat, nejednou se s nimi naši hrdinní průkopníci museli střetnout, a když se bandité odvážili sáhnout na jejich úspory, museli vzít spravedlnost do svých rukou. Hrozbu však představovaly také přírodní překážky jako například zasněžené průsmyky nebo vyprahlá místa bez kapky vody. Naštěstí se však našly i veselé a bezstarostné chvíle a to když se v zatáčce objevil štít saloonu. Tehdy se vzduch naplnil radostným zpěvem a podlaha se prohýbala pod náporom tančících nohou. Whisky pomáhala zapomenout na starosti, falešní hráči zase pomáhali zapomenout na sny o bohatství a sem tam někdo někoho zastřelil při souboji. Těžko se loučilo s takovými místy, ale přesto všichni jeli svorně dál. Jejich úsilí však bylo po právu odměněno.

Rod Buckersfieldů uvádí:

Buckersfield story

Když se náš prapraprapraděd, Francek Skočdopole, čech každým coulem a majitel šestatřiceti JZD v Rakousku - Uhersku, vydal na lodi jménem S.O.S. k břehům Severní Ameriky, aby jako první Čech stanul na její půdě, netušil, že ho čeká opravdu nový život.

Po strastiplné cestě (nebudeme líčit všechny jeho nemoce, nevolnosti a takové další ošklivé, ba až přímo fujtajblové věci) konečně doplaval (bohužel bez lodi a ostatních pasažérů) ke břehům Ameriky. Aby učinil čest svému jménu, Francek hned hupsnul do pole.

Ale ouha! To pole bylo nejobávanějšího kulaka divokého západu, Ivana Ivanoviče Buckera, který jakmile viděl, že mu Francek skočil do pole, strhl ze zdi flintu a milému Franckovi napálil do pozadí štětiny se solí. Pak jen se smíchem sledoval našeho předka, jak poskakuje pryč z pole. Po šesti letech neúnavného řehotu Ivana Buckera vyzval Francek, tehdy už největší cowboy v zemi, nebohého kulaka na souboj a jedinou ranou mu ustřelil obě uši.

Tak na památku svého slavného vítězství přijal Francek jméno Buckersfield - což česky znamená Buckerovo pole.

Jedinečné! Zvláštní příloha: Deset stran napínavého čtení o výpravě za zlatem! Příběh, který byl napsán životem! Čtete dnes v San Francisco Herald!

Zlato?... Pojd' na to!

(Reportáž z výpravy za zlatem od rodiny Stonewoodů)

Naši výpravu jsme začali v sobotu 17.7. Jdeme hledat zlato.

Cestou nás potkalo mnoho útrap. Lovili jsme bizony, prošli jsme kolem kloboukového ranče, překvapili nás indiáni a oslepili nás, hledali jsme vodu. Při dalším útěku před indiány spadl jeden náš člen ze skály a těžce se poranil. Ošetřili jsme ho zároveň i s koněm. Poté jsme došli na místo odpočinku. Tam jsme přijali duchovní i tělesnou stravu.

Druhý den ráno jsme pojedli a vydali se dál. Teď jsme zde a píšeme tyto řádky. Docházíme do další osady. Zde zjišťujeme její velikost a počet osadníků. Potom hledáme lano a vytváříme jej z vlastních provázků. Zmoženi cestou dáváme si patnáct minut odpočinku. Poté obědváme a opět pokračujeme v cestě. Cestou do osady Borovany velice bloudíme.

(Zde zápisky z nepochopitelných příčin končí)

Zpracoval Eugen

Závěrečný táborák a odjezd ...

Prostě se to stalo! Vlastně, ono existuje jen málo věcí bez konce.

Ale naštěstí občas mají krásné věci i krásné konce. Tak tomu bylo, v dobré víře, i dnes. Po dni, plném zdánlivě negativních a destruktivních jevů a činností, nebo - li po tak zvaném „bourání“ jsme uvítali změnu v práci, kterou přinesla příprava posledního táboráku. Ten začínal, již po setmění, slavnostním zapálením -našími nejlepšími táborníky (ne že bychom, propánakrále, upalovali je)- Andulkou a Synátorem. Jakub poté v milým a nedlouhým proslovu shrnul všechny události, dobré i zlé, za tento tábor. Tradičně byla jednotlivá čísla dnešního večera prokládána písničkami - v podání Marušky a Vojty a všech zúčastněných. A o jakých číslech vlastně mluvím? Asi nejdůležitější bych měla zmínit slibování Nšo-či, Vladky a Týnky.*

Potom Magdín - souhrn celotáborové hry, bodování - to stojí za zmínku - připomenout první místo - Zvíře a Vojta M. .(Holky, stydíme se !) Ovšem ani Jakub ani Epiš si letos nezašvihali! Orlí pera se nikomu splnit nepodařilo !!! Písnička „Valčík na rozloučenou“ zpívaná během posledního nástupu, kdy nejlepší táborníci stahují vlajky a symbolická pochodňová noc už tradičně zakončily nejen náš večer, ale i celý letošní tábor - DRAŽIČ 1999.

Druhý den, okolo jedné hodiny, jsme po dokončení vši naší práce, po snědení buřtíků, odnesení věcí, vypořádání se se zmrzlinkou, naskákali do autobúsku a nechali se vést směr - DOMU!!!!!!!

Něco málo ze statistiky:

Pořadí družin: 1. Buckersfield
2. Stonewood
3. Peñeralos
4. Forestrs

Nejlepší táborníci: Anička
Synátor

Slib složily: Vladka, Týna, Nšo-či

Poradna

Na stránky našeho časopisu se opět vrací oblíbená poradna MUDr. Karla Zavřístana.

Jste nesmělí? Máte trápení? Nacházíte se na pokraji svých sil? Pak neváhejte a pište, doktor Zavřistan Vám určitě poradí.

Karel Zavřistan je na slovo vzatým odborníkem v oboru skautské patologie. Již od svého mládí ještě jako nováček známého skautského oddílu Krutibrko se stal konkurencí táborové zdravotnické službě. Jeho autorita dosáhla takového ohlasu, že za ním chodily i děti z okolních táborů, a co víc, také někteří vedoucí. Dr. Zavřistan je autorem mnoha populárních knih. Jmenujme zde alespoň tituly: „Lid versus Karel Zavřistan“ nebo „Hoši od Kalné řeky“.

Milý Zavřistane! Můj problém se jmenuje Poridge. Jistě jsi už slyšel o tomto příšerném pokrmu, který se rok co rok objevuje v táborovém jídelníčku. Ještě teď mám totálně zalepené útroby. Na tábory jezdím rád, ale když si vzpomenu na ten blaf, přestává se mi tam chtít. No řekni, co bys dělal, kdyby se ti zdálo už i ve snu, tak jako mně, že ti cpou poridž i do spacáku? Porad'!!!! M. B.

P.S. Jestli netušíš o čem hovořím, posílám ti malou ochutnávku. Dobrou chuť.

Milá M. B.! 1) Svoji ochutnávku posílej příště zvlášť. Nějak mi nešel ten tvůj dopis rozlepit.

2) Tvůj problém se nazývá Poridgefobie. A to se musí okamžitě léčit. Doporučuji začít ihned. Stav se u mě v ordinaci. Existuje zaručeně úspěšná metoda léčby, která spočívá v to, že když se něčeho bojím, tím víc se to snažím dělat. Neboj se. Začneme po lžičkách. Uvidíš, že se příští rok na táboře budeš po něm jenom olizovat. Tvůj Kája.

Moudrý Zavřistane!

Netušila jsem, jak mi letošní tábor zamotá hlavu. Přesněji řečeno Jim Beem. Jednoho večera při merendě jsem ho spatřila: Byl tak přitažlivý, voňavý, orosený a silný.. A co teprve ta chuť.

Když jsem s ním, nehoří mi jen srdce, ale i jazyk, žaludek i játra. Museli jsme se ale scházet potají, nejčastěji v zásobáku. Tábor jednoho dne skončil a já musela odjet bez Jima. Žízním, strašně moc!!! M. M.

Milá M.M. Škoda, že jsi ke svému dopisu také nepřipojila nějakou památku po Jimovi. Ale jinak tě asi zklamou. Nejsi totiž sama, kdo zahořel tak vášnivým citem k Jimovi. Jen po letošním táboře, jsem obdržel desítky dopisů, které mě žádaly o totéž. Ten Jim bude asi pěkně vykutálený ptáček. Zapomeň na něj dřív, než bude pozdě. Přesto ti vřele doporučuji navštívit mého kolegu MUDr. Kocovinu. Myslím, že ti dobře poradí. Tvůj Karel Beem.

Duchovní okénko

Z knihy Moudrost Amerických indiánů od Stevena McFaddena.
Z této knihy jsme čerpali myšlenky skoro každý táborový den.

Díkůvzdání

Když ráno vstáváš
Poděkuj rannímu světlu
Za svůj život a sílu.
Vyslov dík za své jídlo a těš se ze života.

Když nevidíš, zač děkovat,
chyba leží v tobě samém.

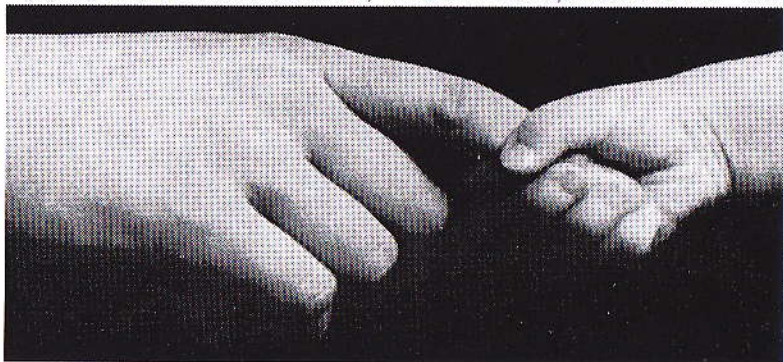
Tecumseh (Shwneeové)

Dávat je štěstí

Věříme, že láska k vlastnictví a věcem je slabost,
která musí být překonána.
Probouzí jenom materiální stránku lidské osobnosti
a když se jí umožní volně rozvinout,
Poruší duchovní rovnováhu.
Proto se už děti musí učit kráse velkomyslnosti.
Učí se dávat to, čeho si nejvíc cení, aby pochopily,
Jaké štěstí je dávat.

OHIYESA (Dr. Charles Eastman) Dakotové

„JÁ, HOSPODIN, JSEM TĚ POVOLAL S LÁSKOU, VZAL JSEM TĚ ZA RUKU, CHRÁNIL JSEM TĚ ...“

Krátké zastavení.

*I na takové akci jako je honba se vám to přihodí!
Potkat chvilku oddechu, klidu a v neposlední řadě i odpočinku.
Na moment se zastavit, sednout si a BÝT. V pozdně večerní hodi-
ně prvního dne honby, na nepopsatelně krásném, trošku i nezvy-
klým místě (dalo by se říct v podhradí), jsme se sešli ke slavení
skoro „polní“ mše svaté. Sloužil ji otec Roland z Vršovic.
Připomněla bych ráda aspoň kázání. Kázání o světýlku, které má
každý z nás uvnitř v sobě a o jeho možnosti či nemožnosti zářit.
Záleží jen na nás samotných, zda dovolíme našim všedním staro-
stem (o jídlo, peníze, dobré známky) aby postavily stínítko okolo
našeho světýlka a nebo, zda budeme přijímat Ježíšovu lásku
a tím i umožníme světýlku volnou cestu?!*

Markéta

Ohlasy z tábora - Dražič '99

L = Líbilo N = Nelíbilo Z = Změnil(a) bych

L: Moc se mi líbila moje družina, i když někdy jsme se hádali. Kluci strašně statečně šlapali na honbě (samozdř. Týna a Voja taky). Chci se jim ještě omluvit, jestli jsem je naštvála. Tak SORRY bylo to jenom v zájmu družiny. Jinak to tu bylo strašně moc hezký!!!

N: Moc rychle to uteklo.

Z: Vážně nevím. Ten obchod byl drahej akorát. Tak asi nic. Možná ty vosy. Ahoj a dobře dojeďte. Čau

Bary

Mě se tady nejvíc líbilo jak jsme našli poklad a návštěvák
Anonim

Bylo to moc pěkný. Akorát že to tak rychle uteklo. Zrušil bych poridge, taky by bylo dobrý kdyby si některý lidí víc uklízeli ve stanu. To co se povedlo byla celotáborovka (fakt dobrý). No to je asi všechno tak čau zase příště

Anonim (teda Zvíře)

L: Celotáborová hra, noční hlídky, táborák, pochodňová noc, den bez vedoucích, salon, přepad Vlčat, koupání, polední klid.

N: Dlouhá honba (trochu).

Tomík

Mě se tady moc líbilo, ale stěžuju si, že to bylo tak krátký. Jinak no coment.

Vlad'ka

L: Líbili se mi úseky z táborové hry, Dobré jídlo, honba, táborové rodeo, bodování.

Vojtěch Mátl

L: honba, prachárna, pochodňová noc **N:** drncání v autobuse
Vinnetou

L: Fšecho, hlavně dobrá nálada **N:** Nic **Z:** Nic
Nšo-či

L: naprosto všechno

N: nevyznám se ve vlastní rodině a navíc byl ten tábor strašně krátkej

Z: neměnil bych nic

Synátor

Na táboře se mi líbil dobrý program. Líbilo se mi, že Evžen měl dobře připravenou celotáborovou hru. Jídlo mě chutnalo. Je dobré že bylo hodně přídavek. Na táboře není nic co by se mi vyloženě nelíbilo.

Ondra

POZNAM: Mohli bysme se víc chodit koupat.

L: všechno, hlavně polední klid **N:** nic **Z:** nic, je to moc pěkné tak jak to je

Tina

Líbilo se mi, že byla dobrá jídla a táboráky, táborová hra a obchod, ježtě se mi líbila prospektorská výprava (honba). Nelíbilo se mi rozdělování stanů.

Pavel Karlovský

Mně se líbilo všechno, až na budíček!

Lucka

L: Na táboře se mi líbilo že byla rozcvička.

N: Na táboře se mi nelíbilo že při fotbale padali brány.

Emil

Me se líbilo všechno skoro, ale líbilo se mi to. Me se nelíbilo komunismus, že smesi nemohli ve stanu schovávat ňáký věci třeba pívko ale bylo to pěkný.

Mája

Nejvíc se mi líbil návštěvák, protože jsme se zase setkali s rodičema a příbuznejma, pak se mi líbilo už všechno, protože všechno mělo co do sebe.

Líbilo se mi, že jsme se mohli chodit poměrně často koupat. Bylo to super.

Anča M.

L: nelýpil se my Kopůf bordel

N: lýpalo se my pochodňovej noc

Z: změnil bich Pupýka a Vladu **Anonim**

L: Všechno **N:** déšť **Z:** nic

Míra

Líbilo se mi toho hodně ale nejvíc koupání, spaní, honba PS: Lépe pište názvy družinek př: Buckersfield (ne Bakesfield, Bakersfield).

Tucak

Líbí se mi, jak se všichni na táboře dali dohromady do jedné super party. Taky se mi líbí manželství s manželem. Hlavně jeho auto a telefon!

Nelíbily se mi hovada a že mi Máša „lezla do zeli“!

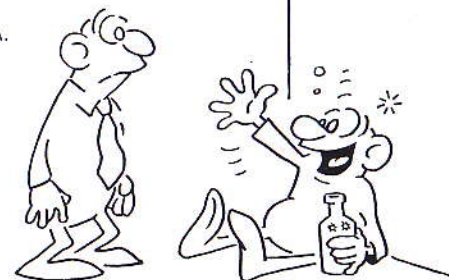
Epiš

Líbilo se mi jak si všichni suprově rozuměli a všechny problémy co byly hned vyřešili.

Nelíbilo - že mi Epiš přebírala manžela.

Líbilo - manžel + „kluk“ a hlavně MANŽELKA.

Maruška

„Bů vás, příteli, nezůstane nic, ale moje zkamenělý játra vydrží milióny let!“

Tak takhle není Jim Beam

Poznámka redakce:

Vše je citováno v původním znění, byl brán zřetel na autorova práva využití moderní řeči.

Z O Z O
právy, znamení, hlášky, a pod.

*Příložený plán
akcí ihned ukažte doma rodičům!!!*

Ještě jsme
schopni
vstřebat
několik
nováčků.
Tak je zkuste
sehnat.

Damián
odjel jako Au - pair
do Švýcarska.
Ten vždycky něčím
překvapí.

SOUTĚŽ!!!!

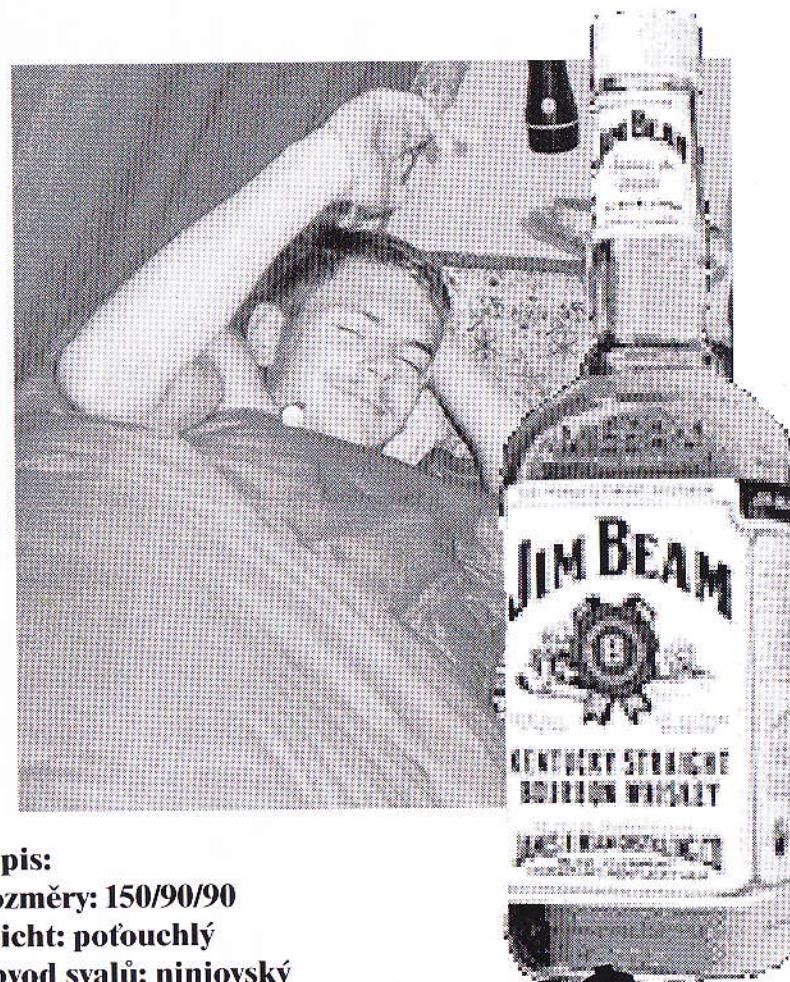
Vyhlašuji soutěž o nejkrásnější fotku - vaší vlastní tvorby -
Hodnotí se především nápad - vtip, originalita atd...
*Času je hodně, hodně moc - až do zimy - do nadílky. Pomsta
(odměna) nevím jestli bude sladká, ale určitě bude stát za tu trošku
námahy! Podfuky v podobě tvorby rodiče, prarodiče, prapra
a jiného rodiče, kamaráda, medvídka Púa, Červenáčka nebo
podobných existencí, jsou naprosto nepřipustné.*

*P.S. Veškeré dotazy můžete směřovat ke mně.
Dík, Markéta .*

Soutěž podporuju a vyhlašuju konkurenci. Půjde o co největší sbírku
fotografií s cedulemi, na kterých je nápis se jménem, příjmením nebo
přezdívkou shodnou s kýmkoliv z našeho oddílu.

Dík Jakub

WANTED

Popis:
Rozměry: 150/90/90
Ksicht: potouchlý
Obvod svalů: ninjovský

Odměna 100\$

Jakékoliv informace o tomto desperádovi přijímá šerif